

Begraafplaats aan de Sil

Dit is een plaats om aan voorbij te gaan
om reeksen namen op granieten zerken.
Om stil te treuren met de witte berken
is dit een plaats om eens bij stil te staan.

Dit tweegevoel van vrezen of van durven
bekruipt een mens die in het leven staat
als trouwe vriend, als lotgenoot of maat,
want op een dag pakt het je bij de lurven.

Ik kom hier 's zomers als de lijster zingt,
de lanen zijn dan als gewijde wegen
door welig groen en zielenrust omringd.

Ik kom hier 's winters als de gure wind
het hart berooft van alle hoop op zegen
en dool dan rond als een verloren kind.

Frans Hoppenbrouwers